

[Arne Melchior]

trafikkens områder ikke tale om et enten-eller, men om et både-og. Det synes jeg står klart og utvetydigt, og det synes jeg er en god målsætning.

Jeg vil også benytte lejligheden til at kvittere med stor glæde for, hvad der står om de handicappede og deres muligheder i trafikken. Det er et overordnet, vigtigt samfundsarbejde, som haster. Jeg vil gratulere ministeren med, hvad jeg mener at vide er hans egen originale idé, det, som man kalder »Byen for alle«. Jeg håber, at det vil blive realiseret inden for den tidsfrist, som ministeren angiver. Jeg tror, det kan blive til velsignelse for vore egne handicappede, nemlig derved, at det vil sprede sig ud over landet, og jeg tror såmænd, at vi vil kunne tiltrække myndigheder fra hele verden, der vil komme og se noget sådant, således at det også kan komme handicappede i andre lande til gode snarest muligt.

Om dette har jeg et lille hjertesuk i spørgsmålet om handicappede. Der står i redegørelsen, at både trafikmidler og vej- og baneanlæg bør indrettes sådan, at de i videst muligt omfang tilgodeser osv. Jeg går ud fra, at ministeren med dette »bør« har ment »skal« indrettes således. Der står lidt senere i samme afsnit, at det er op til den enkelte udførende virksomhed at sikre handicapegnethed. Det synes jeg er lidt for svagt. Det må ikke være op til den enkelte. Det må være et klart signal fra dette hus og fra regeringen og fra ministeren om, at det er noget, de skal gøre og ikke kan slippe fri for.

Må jeg så opstille, som jeg tidligere har nævnt det et andet sted, hvad jeg ser som trafikens tre hovedbud, nemlig sikkerhed, fremkommelighed og valgfrihed. Jeg skal behandle dem alle tre så kort, som jeg kan.

Med sikkerheden ligger det jo sådan, at den trafikalt i vid udstrækning ligger under justitsministeren. Da han nu ikke er til stede her, vil jeg indblæse trafikministeren den idé, at tale med sin kollega om at fremsætte lovforslag om, at lastbiler på motorveje må få en større hastighed end de nugældende 70 km/t. Jeg mener at have konstateret, at der vil være flertal i Folketinget for en sådan ændring, og den vil ene være godartet, ikke blot hurtighedsmæssigt, men også sikkerhedsmæssigt.

Vi kan naturligvis ikke, når det gælder det sikkerhedsmæssige, stille os tilfreds med de

ulykkestal, de tal på sårede og lemlæstede, der nu foreligger, og som er lavere, end de var for en del år tilbage, men som stadig væk er for høje; de er ligesom frosset fast. Her skal det understreges, at gode, brede, sikre og også fremtidsindrettede veje er af overordnet vigtighed.

I den forbindelse vil jeg gerne fremhæve Vejdirektoratets vigtighed for vort samfund. Jeg vil gerne advare imod, at man nedbringer styrken i Vejdirektoratet. Det er glimrende med dygtige amtslige og primærkommunale vejvæsener, dem skal vi sandelig også have, og jeg er vidende om, at disse har et fortrinligt samarbejde i det daglige med Vejdirektoratet, og det tjener alle disse myndigheder til ære, men vort Vejdirektorat, som er internationalt berømt, og som virkelig er af højeste klasse, må ikke bringes i fare for at miste ekspertise, for så vil heller ikke amtslige og kommunale vejvæsener være tjent dermed.

Jeg går så over til bud nummer 2: fremkommelighed. Trafik haster, trafik i betydningen transport haster. Man begiver sig ikke hjemmefra for at være undervejs, men for at nå frem, respektive for at nå hurtigst muligt tilbage igen. Det er bl.a. også derfor, at de faste forbindelser over Storebælt og Øresund skal bygges, og jeg vil da ikke undlade også at nævne Østersøen. Vi må leve op til den rolle af forbindelse – af bro, bridge, link – som Danmark er mellem Skandinavien og det europæiske fastland.

Jeg kan ikke begribe, at hr. Bilgrav-Nielsen bliver ved med at sige, at det kan medføre beskæringer af andre trafik anlæg, f.eks. for DSB, at man opfører den faste forbindelse over Storebælt. Det er blevet imødegået så grundigt gang på gang, at jeg er forbløffet over, at han begynder på det igen.

Men det haster altså, enten det er personer, eller det er gods/varer, der skal transporteres. Tid er penge, og det er ærgerligt at se i stribevis af store lastbilvogntog stå og vente, medens færgen sejler fuld af sted. Også af denne grund haster det. Jeg vil gerne opfordre trafikministeren til at fremskynde processen mest muligt. Det er snart et år siden, at aftalen blev indgået, og nu må altså spaden i jorden eller ploven i vandet!

Så er der spørgsmålet om valgfrihed. Så vidt vi har råd til det, og så vidt sikkerhedshensyn tillader det, bør der for borgerne som